

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

ผลจากการศึกษาครั้งนี้ อาจกล่าวโดยสรุปได้ดังนี้
ความมุ่งหมายของทางการศึกษาค้นคว้า
ทางการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ต้องการทราบข้อเท็จจริงต่าง ๆ เกี่ยวกับสื่อทัศนูปกรณ์
ในโรงเรียนสอนคนหูหนวกในแง่ต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

๑. เทคนิคการสอนและสื่อทัศนูปกรณ์ที่มีอยู่ในโรงเรียนนั้น
๒. วิธียุติสื่อทัศนูปกรณ์ในโรงเรียนสอนคนหูหนวก
๓. ผลที่ได้จากการใช้สื่อทัศนูปกรณ์
๔. ปัญหา และอุปสรรคต่าง ๆ เกี่ยวกับการใช้สื่อทัศนูปกรณ์ประกอบการสอน
ที่มีอยู่ในโรงเรียนสอนคนหูหนวก

กลุ่มตัวอย่างที่ได้ศึกษาค้นคว้า

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้ทำกับครูที่สอนในโรงเรียนสอนคนหูหนวก จำนวน
๗๒ คน เป็นครูในโรงเรียนสอนคนหูหนวกกุสุต ๑๑ คน โรงเรียนสอนคนหูหนวกทุ่งมหาเมฆ
๒๗ คน โรงเรียนสอนคนหูหนวกขอนแก่น ๔ คน เป็นครูสอนในโรงเรียนสอนคนหูหนวก
จังหวัดตาก ๖ คน

เครื่องมือที่ใช้รวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ใช้การสัมภาษณ์ และแบบสอบถาม ซึ่งสร้างขึ้นเพื่อศึกษาดังสื่อ-
ทัศนูปกรณ์ที่มีอยู่ วิธียุติ ผลที่ได้จากการใช้ ปัญหา อุปสรรคต่าง ๆ ที่มีอยู่ในโรงเรียนสอน
คนหูหนวก

แบบสอบถาม แบบออกเมื่อ ๒๖ ข้อ กำหนดให้ครูเขียนเครื่องหมายลงในช่องว่างที่กำหนดให้ตามข้อเท็จจริง และตามความคิดเห็นของผู้ตอบได้ แบบสอบถามบางข้อจะตอบได้เกินกว่า ๑ ข้อ

การวิเคราะห์ข้อมูล นำแบบสอบถามที่ได้รับกลับมาแล้วนั้น เรียบเรียง และจัดข้อมูลให้เป็นหมวดหมู่ หากรายละเอียดของผู้ที่ตอบแบบสอบถามแต่ละข้อ แล้วหากาเฉลี่ยที่ใหม่หนัก และสรุปผลการวิเคราะห์ในรูปแบบตาราง

สรุปผลการวิจัย

ผลจากการศึกษาครั้งนี้ อาจสรุปได้ดังนี้

๑. เกี่ยวกับประสิทธิภาพของครู

ก. ประสิทธิภาพและหน้าที่การงานของครู ปรากฏว่าครูส่วนใหญ่สอนในระดับชั้นประถมศึกษา ๑ - ๔ โดยสอนมี ข.ม.เกิน ๒๐ ข.ม.ต่อสัปดาห์

จ. ประสิทธิภาพทางด้านโสตทัศนศึกษาของครู ปรากฏว่าครูที่สอนในโรงเรียนสอนคนหูหนวก เคยได้รับการศึกษาทางด้านโสตทัศนศึกษามาแล้วเป็นส่วนมาก และครูส่วนใหญ่จะเคยผลิตอุปกรณ์การสอน

๒. เกี่ยวกับเทคนิคการสอนที่ใช้อยู่ในโรงเรียนสอนคนหูหนวก

ครูที่สอนในโรงเรียนสอนคนหูหนวกจะสอนโดยใช้ Combined System คือใช้ทั้งภาษามือ การสะกดด้วยนิ้วมือ และการพูด การสอนนอกจากจะสอนวิชาการให้แก่เด็กเรียนแล้ว ครูยังสอน "ภาษา" เพื่อใช้เป็นสื่อในการถ่ายทอดความคิด ติดต่อกับคนอื่นให้เด็กเรียนด้วย

การสอนเด็กแรกเข้าเรียน ครูจะสอนภาษา ทั้งภาษาพูด ภาษาเขียน ภาษามือ และการสะกดด้วยนิ้วมือให้แก่เด็กพร้อม ๆ กัน โดยสอนให้นักเรียนได้รู้จักกับสิ่งที่อยู่ใกล้ตัวก่อน

การสอนวิชาการแก่เด็ก ครูจะยืมหนังสือเรียนเขียนแบบกระดานให้นักเรียนลอก แล้วจึงอธิบาย และใช้อุปกรณ์การสอนประกอบ

การสอนพูด ถ้าเด็กมีความรู้เกี่ยวกับเสียงหรือจะจัดเครื่องช่วยฟังที่เหมาะสมให้ และครูจะใช้ Cue Speech ในการสอนพูด เพื่อให้เด็กเรียนรู้คำที่ถูกออก และใช้การสอนแบบ Multisensory approach คือให้เด็กได้เห็นริมฝีปากและเส้นทางกระຈกเงา และใช้การสัมผัสเมื่อคำนั้นมีการเสียงสั้นสะ เทือนที่ลำคอ

๓. การใช้เครื่องมืออุปกรณ์ ครูที่สอนในโรงเรียนสอนคนหูหนวก ส่วนมากจะ
ใช้เครื่องช่วยฟัง เครื่องรับโทรทัศน์ใช้ และยังขาดเครื่องมืออุปกรณ์ประเภท
เครื่องฉาย และครูส่วนมากไม่รู้จักวิธีใช้เครื่องมือประเภทเครื่องฉายนี้
และเครื่องเล่นจานเสียง
๔. เกี่ยวกับการผลิตการเลือก การใช้วัสดุทัศนูปกรณ์ของครู
  - ก. เกี่ยวกับการผลิตอุปกรณ์ ครูส่วนมากที่เคยสอนในโรงเรียนสอนคนหูหนวก
จะเคยผลิตอุปกรณ์ประกอบการสอน จำนวนอุปกรณ์ที่ผลิตในปี ๒๕๑๓ ครู
ส่วนมากจะผลิต ๑ - ๕ ชิ้น โดยครูส่วนมากจะใช้งบประมาณของโรงเรียน
แต่มีครูจำนวนรองลงมาที่ใช้เงินส่วนตัวในการผลิตอุปกรณ์ทัศน
  - ข. การเลือกวัสดุทัศนูปกรณ์ของครู ครูส่วนมากจะเลือกอุปกรณ์ที่เน้นเนื้อหาตรง
กับจุดมุ่งหมายของบทเรียน และเลือกอุปกรณ์ที่เหมาะสมกับวัย และสภาพ
ของผู้เรียน
  - ค. การใช้วัสดุทัศนูปกรณ์ ครูส่วนมากที่ใช้วัสดุทัศนูปกรณ์ จะมีการเตรียม
อุปกรณ์ โดยเตรียมจัดลำดับการสอนและการใช้อุปกรณ์ล่วงหน้า และ
ครูส่วนมากจะเตรียมนักเรียนโดยอธิบายให้นักเรียนทราบว่า จะต้อง
มีส่วนร่วมในกิจกรรมอย่างไร

ความถี่ในการใช้วัสดุทัศนูปกรณ์ อุปกรณ์ที่ครูส่วนมากใช้ทุกครั้งที่ทำ
การสอน คือ กระดานดำ และหนังสือเรียน อุปกรณ์ที่ใช้บ่อยครั้ง คือ
บัตรภาพ บัตรคำ แผนภาพ แผนภูมิ การทดลอง การสาธิต เครื่อง
ช่วยฟัง อุปกรณ์ที่ครูส่วนมากใช้นาน ๆ ครั้งคือ ภาพโปสเตอร์ ของจริง
แผนที่ ลูกโลก อุปกรณ์ที่ครูไม่ได้ใช้เลย คือ กระดานนิเทศ กระดานดำ
สำลี หินสอทวีพ เครื่องเล่นจานเสียง เครื่องฉายภาพขานศีรษะ

ลักษณะการใช้สื่อทัศนูปกรณ์ ครูส่วนมากจะใช้ของตัวอย่างนำเข้าสู่บทเรียน หนังสือเรียนใช้สอนเนื้อหาวิชา กระดานดำ บัตรภาพ บัตรคำ การทดลอง ใช้สรุปบทเรียน ส่วนการพบทบทวนบทเรียน ใช้แผนภาพ แผนภูมิ บัตรภาพ บัตรคำ และใช้เครื่องขยายเสียง ในการฝึกทักษะ

๕. ปัญหาและอุปสรรคในการผลิตและการใช้สื่อทัศนูปกรณ์ ปรากฏว่าการผลิต อุปกรณ์ครูส่วนมากจะมีปัญหาเกี่ยวกับการขาดวัสดุ ขาดผู้แนะนำในการผลิต การใช้สื่อทัศนูปกรณ์ มีปัญหาและอุปสรรคคือ สภาพของห้องไม่เหมาะกับการใช้อุปกรณ์ ครูไม่สามารถหาอุปกรณ์ได้ตรงตามจุดมุ่งหมายของเนื้อหาวิชาที่จะสอน และครูขาดทักษะในการใช้เครื่องมืออุปกรณ์

๖. ความคิดเห็นของครู เกี่ยวกับความต้องการ การใช้ ข้อดี ข้อเสีย และผลที่ได้จากการใช้สื่อทัศนูปกรณ์ของครู ปรากฏว่าครูส่วนมากเห็นสมควรให้มี เครื่องมืออุปกรณ์ประเภทเครื่องฉาย พร้อมทั้งวัสดุที่ใช้ประกอบ และควรมีทัศนูปกรณ์ที่เป็นภาพนิ่ง เช่น บัตรภาพ บัตรคำ ครูส่วนมากต้องการให้จัดหน่วยสื่อทัศนศึกษาขึ้นในโรงเรียน จัดให้มีการฝึกอบรมเกี่ยวกับการใช้ และการผลิตสื่อทัศนูปกรณ์

เกี่ยวกับข้อดี - ข้อเสีย การใช้สื่อทัศนูปกรณ์ประกอบการสอน ครูส่วนมากมีความเห็นว่า สื่อทัศนูปกรณ์มีข้อดี สามารถใช้ประกอบการอธิบายของครูให้นักเรียนเข้าใจดีขึ้น ทำให้นักเรียนสนใจและจำบทเรียนได้นาน และมีครูส่วนมากมีความคิดเห็นว่า สื่อทัศนูปกรณ์มีข้อเสียที่ทำให้สอนไม่ทันหลักสูตร นักเรียนจดโน้ตไม่ทัน และเสียเวลาในการเตรียมอุปกรณ์

เกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการใช้สื่อทัศนูปกรณ์ ครูส่วนมากมีความคิดเห็นว่าการที่จัดนักเรียนหุหนวก และนักเรียนหูตึงเรียนรวมกัน จะเป็นปัญหาในการใช้สื่ออุปกรณ์ ห้องเรียนเป็นอุปสรรคในการใช้สื่อทัศนูปกรณ์

สำหรับผลที่ได้จากการใช้สื่อทัศนูปกรณ์ของครูนั้น ครูส่วนมากมีความคิดเห็นว่าการใช้สื่อทัศนูปกรณ์ประกอบการสอนได้รับผลดี มีครูจำนวนรองลงมา มีความคิดเห็นว่าเป็น

โสตทัศนูปกรณ์ไม่สามารถนำไปใช้แก้ปัญหาเกี่ยวกับความประพฤติของนักเรียนได้ และมีครูจำนวนน้อยมีความเห็นว่า เด็กไม่ซำมซึ่งเพราะภาษามือแคบเกินไป

ครูมีความคิดเห็นว่า สิ่งที่ทำให้เกิดความบกพร่องในการสอนนั้น ก็คือการขาดอุปกรณ์ที่จำเป็นสำหรับการสอนคนหูหนวก หลักสูตรที่จัดให้แก่คนหูหนวกไม่เหมาะสม

ข้อเสนอแนะของครูเกี่ยวกับความต้องการ ปัญหา และอุปสรรคที่มีอยู่ ปรากฏว่ามีครูที่สอนในโรงเรียนสอนคนหูหนวกได้ให้ข้อเสนอแนะ ดังนี้

ก. ความต้องการ

๑. ต้องการให้จัดจำนวนครูพอเหมาะกับจำนวนนักเรียน
๒. ต้องการให้จัดงบประมาณในการจัดหาวัสดุที่จำเป็นอย่างเพียงพอ
๓. ต้องการใ้ได้รับความสนับสนุนจากผู้นบังคับบัญชาในการผลิต จัดหา และการใช้อุปกรณ์โสตทัศนูปกรณ์อย่างสมบูรณ์
๔. ต้องการให้แยกประเภทเด็กหูหนวก และ เด็กหูตึงออกจากกัน

ข. ปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ

๑. ขาดงบประมาณที่จะนำมาจัดซื้อโสตทัศนูปกรณ์
๒. ไม่มีอุปกรณ์ตรงตามความมุ่งหมายของครู และอุปกรณ์ที่มีอยู่ไม่พอกับความต้องการของครู
๓. จำนวนนักเรียนค่อนข้างมากเกินไป ทำให้ครูสอนนักเรียนได้ไม่ทั่วถึง
๔. อุปกรณ์บางอย่างที่มีอยู่ไม่อาจนำมาใช้ได้ เพราะไม่มีชั่วโมงสอนโดยเฉพาะ ทั้งนี้ เนื่องจากหลักสูตรมุ่งด้านวิชาการ ทำให้เด็กหูหนวกไม่มีเวลาฝึกทักษะที่จำเป็นสำหรับคนหูหนวก

ข้อเสนอแนะ

ผลจากการศึกษาครั้งนี้ ทำให้เกิดแนวความคิดต่าง ๆ ที่จะเสนอแนะดังนี้

๑. ผู้บริหารควรส่งเสริมให้การใช้โสตทัศนูปกรณ์ในโรงเรียนสอนคนหูหนวกให้มากขึ้น ทั้งระดับประถม และมัธยมศึกษา โดยจัดตั้งศูนย์โสตทัศนศึกษา หรือจัดให้มีหน่วยงานทางโสตทัศนศึกษาขึ้นในโรงเรียน เพื่อทำหน้าที่จัดหา และ

- ให้บริการทางด้านโสตทัศนศึกษาให้แก่ครู เช่น จัดหาอุปกรณ์ที่ตรงตาม
ความต้องการของครูให้บริการอย่างเพียงพอ
๒. ผู้บริหารควรส่งเสริมให้ครูมีความรู้ทางด้านโสตทัศนศึกษา โดยจัดให้มี
การฝึกอบรม
  ๓. เพื่อส่งเสริมให้มีการผลิตอุปกรณ์การสอนมากขึ้น ควรจัดชั่วโมงการสอน
ของครูใหม่ เวลาว่างพอที่จะผลิตอุปกรณ์การสอนได้ และจัดงบประมาณ
สำหรับการจัดซื้ออุปกรณ์อย่างพอเพียง
  ๔. ควรจัดหาเครื่องมืออุปกรณ์ที่จำเป็นสำหรับคนหูหนวก เช่น เครื่องช่วยฟัง
กระจกเงา เป็นต้น
  ๕. เนื่องจากนักเรียนหูหนวกต้องการอุปกรณ์ที่พิเศษต่างไปจากเด็กปกติ เช่น
ภาพยนตร์ สไลด์ ต้องมีความรียบร้อย ดังนั้นจึงควรจัดหาอุปกรณ์เหล่านี้
เพื่อคนหูหนวกโดยเฉพาะ
  ๖. ควรปรับปรุงห้องเรียนให้เหมาะแก่การใช้อุปกรณ์โสตทัศน โดยจัดให้ห้อง
เรียนมีแสงสว่างเพียงพอ และต้องควบคุมเสียงได้เป็นอย่างดี
  ๗. ควรจัดแยกนักเรียนหูหนวก และนักเรียนหูตึงออกจากกัน เพื่อการสอน
เด็กแต่ละประเภท จะได้อุปกรณ์และเทคนิคการสอนที่เหมาะสมได้
โดยเด็กหูตึงจะได้ใช้ระบบการสอนเป็นแบบ Oral Method เพราะ
นักเรียนสามารถพูดและได้ยินเสียงได้เมื่อใช้เครื่องช่วยฟัง ไม่จำเป็นต้อง
ใช้ภาษามือ เพื่อนักเรียนเหล่านี้จะได้อยู่ในสังคมได้เช่นคนปกติ
ส่วนเด็กหูหนวกก็ได้วิธีที่เหมาะสมเช่นกัน
  ๘. หลักสูตร ควรจัดเพื่อเด็กหูหนวกโดยเฉพาะ เพื่อนักเรียนจะได้มีโอกาส
ฝึกทักษะที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตของคนหูหนวก และหลักสูตรควรเน้น
หนักวิชาอื่นมากกว่าด้านวิชาการ โดยจัดให้มีโรงฝึกงานและอุปกรณ์อย่าง
พร้อมเพียง การสอนวิชาชีพ ควรใช้โสตทัศนอุปกรณ์เข้าช่วย
  ๙. อาคารเรียนของคนหูหนวก ควรจะอยู่ในที่ที่ไม่มีเสียงรบกวน เพื่อนักเรียน
จะได้ยินเสียงที่ครูต้องการให้ได้ยินอย่างชัดเจน

๑๐. ควรจัดจำนวนครูให้สอดคล้องเหมาะสมกับจำนวนนักเรียน โดยจัดจำนวนนักเรียนไม่เกิน ๑๐ คน ต่อครู ๑ คน
๑๑. ครูที่สอนในโรงเรียนสอนคนหูหนวก ควรได้รับการฝึกอบรมทางด้านนี้ โดยเฉพาะ จึงสมควรที่ทางรัฐจะจัดให้มีการฝึกหัดครู สาขาที่ฝึกอบรมครูเพื่อการสอนคนหูหนวกโดยเฉพาะ
๑๒. หนังสือเรียน เด็กหูหนวกควรมีหนังสือเรียนสำหรับเด็กหูหนวกโดยเฉพาะ เพื่อครูจะได้ไม่ต้องเสียเวลาขอ และเขียนให้นักเรียนลอก ผู้บริหารการศึกษาและผู้เกี่ยวข้อง ควรจัดทำหนังสือเรียนสำหรับเด็กหูหนวก โดยเฉพาะ หรือถ้ายังไม่อาจทำได้ ก็ควรจัดแบ่งงบประมาณให้ครูใช้ในการทำเอกสาร หรือ sheet แจก หรือจำหน่ายแก่นักเรียน เพื่อเป็นการประหยัดเวลา.